

#PovejNaprej

Številka 3, letnik 1, leto 2019.

Uvodne besede

Drage učenke in učenci!

Izšla je že 3. številka našega šolskega časopisa in za to posebno izdajo je bila naloga urednice dodeljena meni.

Naj se na kratko predstavim. Sem Lia, učenka 9. razreda, in sodelujem pri ustvarjanju šolskega časopisa.

Lia Bauer, glavna urednica, z Božičkom.

Naše delo je zelo zabavno in pestro, saj poleg pisanja in raziskovanja vključuje veliko zabave in veselja, manjkati pa ne smejo niti poskočni ritmi glasbe. Res lahko pritrdim, da je ta številka nekaj posebnega in vključuje »ta pravo« božično vzdušje, ki ga ne sme manjkati nikjer. Upam, da boste ob branju uživali ter se sprostiti.

Vsem želim prijetne božično-novoletne praznike ter obilico smeha in dobre volje!

Člani uredništva vam želimo čarobne praznike!

Le kje tiči naš dragi Božiček?

Rdeč plašč, kapa z belim cofom, bela brada, veliki škornji in seveda polna vreča daril za otroke. Prav ste uganili. Govorimo o dobrem možu, ki ga vsi poznamo pod imenom Božiček.

Dragi otroci, ste se kdaj spraševali, kje domuje naš dober mož Božiček? Sedaj je skrajni čas, da razkrijemo vso skrivnost, ki že dolgo tiči za tem.

Božička poznajo v številnih kulturah, ki so dobrega moža sooblikovale. Lik Božička pa se je pravzaprav razvil iz stare legende o svetem Nikolaju. Do teh govoric je prišlo zaradi tega, ker je bil sveti Nikolaj zelo dobrosrčen človek in je vse svoje imetje porazdelil med revne ljudi.

Legenda se je širila v razne dežele in na koncu pristala v rokah znanega ameriškega karikaturista Thomasa Nasta, ki je začel razvijati podobo Božička, kot ga poznamo danes. Leta kasneje je dobri mož postal izdelovalec igrač ter dobil domovanje na severnem polu.

Spretno so ga izkoristili tudi v podjetju Coca-Cola in ga postavili pred kamero. Veliko nezadovoljstvo se je pojavilo takrat, ko so začeli širiti razne govorice o tem, da naj bi prav oni ustvarili Božička.

Coca-cola je Božička postavila pred kamero (Foto: Amazon.com).

Sedaj, ko veste že precej o sami zgodovini, pa je čas, da vam izdamo največjo skrivnost, ki ste jo vsi nestrpno čakali.

Torej, Božiček prihaja s Finske, natančneje z Laponske. Živi na vrhu gore Korvatunturi, ki je visoka 486 metrov. Tja so ga naselili napovedovalci na finskem radiu, ki so oznanili, da Božiček prebiva tam in sprožili navdušenje otrok po celem svetu. Ti Božičku vsako leto od takrat pišejo na milijone pisem. Da bi Božiček ohranil svoj mir, se je preselil v dolino, natančneje v kraj Rovaniemi, ki je postal uradni kraj njegovega bivanja.

Tako, sedaj veste vse o Božičku. Pa psst, ne izdajte skrivnosti!

Lia Bauer

Božiček razkriva skrivnosti

Velikokrat se sprašujemo, kako nas lahko Božiček obdari v eni noči. Zato

smo se po kratkem premisleku odločili za intervju z Božičkom. Kljub natrpanem urniku si je znal vzeti čas za nas in nam zaupal skrivnosti.

Kako vsako leto potekajo vaše priprave na 25. december?

Celo leto imam zadolžene palčke, ki opazujejo otroke, in vse pridne mi zapišejo na zlati seznam. Potem ko nastopi december, pridejo po hitri pošti k nam vsa pisma želja. Takrat je zelo naporno, saj se začne pakiranje daril različnih oblik in velikosti. Na koncu pa vsa darila pristanejo v moji veliki vreči daril.

To delo opravljate že vrsto let. Ali se ga nikoli na naveličate?

HO, HO, HO, seveda se tega dela nikoli

ne naveličam, saj imam veliko srce, ki zelo rado obdaruje vse ljudi.

Zakaj imate tako radi obdarovanje?

Ker to delam iz srca in to je najboljša služba vseh časov.

Koliko jelenov potrebujete za vprego sani?

Potrebujem šest izurjenih jelenov, ki so vsemu kos, in pa seveda mojega najljubšega jelena Rudolfa, ki mi vso pot sveti.

Kako vam uspe vsako leto osrečiti toliko ljudi naenkrat?

Ho, ho, ho tega pa vam ne smem izdati, saj je to pravi čar božiča.

Ali ste ponosni nase in na vaše pomočnike, ki vsako leto tako pridno pakirajo darila?

Seveda sem zelo ponosen na njih. Saj brez njihove pomoči ne bi zmožel.

Koliko pisem želja prejmete vsako leto? Približno enaintrideset milijonov.

Ali pri dostavi daril uporabljate novejšo tehnologijo, kot je na primer GPS?

Namesto novejših tehnologij uporabljam čarobno uro s portalom, ki mi omogoča hitrejše potovanje.

Koliko let ste stari?

Star sem že zeeeeellooo veliko let. HO, HO, HO. Pojavil pa sem se že s prvim utrinkom zvezde severnice.

Za konec vam želimo, da bo tudi to leto uspešen božič in hvala, da nas vedno znova razveseljujete.

Lara Bernjak, Ema Gumilar, Megi Car, Rebeka Sukič

Božič skozi oči Slovencev

Kot vsepovsod po svetu se tudi na Slovenskem božična tradicija prenaša iz roda v rod in s tem postaja na žalost čedalje bolj pozabljena.

Praznična okrasitev v Pečarovcih.

Čeprav današnje generacije preživijo veliko časa za elektronskimi napravami, bi bilo lepo, da praznične dni preživijo z družino in ljubljenimi.

Slovenci v božičnem času poznamo tri svete večere, ki so dobili krajše ime trije božiči: prvi božič je 24. decembra, drugi je 31. decembra in tretji je 5. januarja. Družine so na te večere opravljale pomembnejše stare obrede, ki so se ponekod po Sloveniji še obdržali do danes.

Ne smemo pozabiti niti na jaslice, ki so se ponekod doma obdržale tudi do današnjih dni. V domovih so se začele pojavljati v 19. stoletju, v cerkvah pa so bile vidne že v 17. stoletju. Po navadi so jih postavili v »bogov kot«, vendar so jih zaradi premajhnega prostora kasneje premaknili na mizo. Če pa so bile jaslice izdelane doma, so te v hišo prinesle ponos.

Del slovenske tradicije so vedno sestavljale kolednice, ki so v hišo prinašale srečo, zdravje in dobro letino. Koledniki so od hiše do hiše hodili od 24. decembra do 6. januarja. Bile so razdeljene na tri dele: prvi del je bil pozdrav hiši, v drugem delu so koledniki hiši želeli čim več sreče in veselja, v tretjem delu pa so prosili za darove s praznične mize.

V slovenskih deželah je kruh vedno prinašal srečo in zdravje. Božični kruh je imel največjo čarobno moč; kos tega kruha je dobil vsak član družine, tudi živina, saj je prinašal srečo v hišo.

Nika Titan, Lara Harkai

Plaža, savna ali topel dom

V božičnem času se povsod po svetu širijo in razvijajo različne navade. Tudi mi bomo поблиže spoznali svet ob božičnih dneh.

Praznovanje božiča po svetu (foto: pexels.com).

Začnimo s kar eno najbolj nenavadnih, in sicer jo poznajo predvsem na Češkem. Čehinje na božič napovedo, ali se bodo prihodnje leto poročile ali ne, in to storijo tako, da se postavijo s hrbtom proti vratom in čez ramo vržejo čevelj. Če čevelj pristane s peto proti vratom, bo ženska ostala samska še najmanj eno leto. Estonci svoj božični večer preživijo z družino v savni.

V predbožičnem času organizirajo v New Yorku veliko parado, ki se je udeleži več tisoč Božičkov in njihovih šktratov. Dobrodošli so vsi, ki imajo ali rdeče ali zeleno oblačilo, zato se ulice precej praznično obarvajo. Kako starši takrat svojim otrokom razložijo, kateri Božiček je pravi, pa je težko reči.

Na Norveškem je navada, da na božični večer skrijejo vse metle, kar jih je v hiši. To je povezano s starim verovanjem, da so bile na božični večer dejavne čarovnice in zli duhovi, ki so metle uporabljali za prevozno sredstvo.

V Južni Ameriki božič traja ves teden in ga sklenejo z božično večerjo, ko le otroci dobijo darila. Ker ni snega, drevesa in kaktuse okrasijo z vato.

Na Slovaškem se večerja začne tako, da glava družine do stropa vrže žlico lokse – tradicionalne slovaške jedi iz kruha, vode in makovega semena. Po izročilu bo namreč letina tako dobra, kolikor nenavadne zmesi se bo prilepilo na strop. V Italiji so menda zaradi dejstva, da je

Božiček preveč povezan s poganskim izvorom, prepovedali, da bi starši svojim otrokom govorili, da jih obdaruje Božiček. Namesto njega naj bi otroke obdarovala La Befana, stara čarovnica. Zanimivo, ni kaj. V savni, toplen domu ali kar na plaži, božič je še vedno božič, čas obdarovanja, dobre volje in druženja. Kako pa vi praznujete božične praznike?

Lia Bauer, Lara Kapun

Pričarajmo nasmeh

10. decembra smo v Zeleni dvorani v Puconcih organizirali prireditev z naslovom »Pričarajmo nasmeh«.

Dobrodelna prireditev Pričarajmo nasmeh (foto: šolska spletna stran).

Učenci OŠ Puconci smo tudi letos na dobrodelni prireditvi predstavili vse, od plesa in petja pa do skečev. Učenci so se na bazar pripravljali že veliko prej, saj so izdelovali božične izdelke, ki so jih ponujali na stojnicah, ter vadili za nastope. Razen izdelkov so si obiskovalci seveda lahko ogledali tudi mlade talente, ki so nastopili na prireditvi.

S pesmicami so se predstavili otroci vrtca, slišali smo naš šolski pevski zbor, videli pa smo tudi nastop dramskega krožka, ki nas je nasmejal. Na prireditvi sta zbrane nagovorila ravnatelj OŠ Puconci in župan naše občine. V celoto pa so jo povezali učenci naše šola s tekstom, ki so ga pripravili ob 100-letnici združitve Prekmurcev z matično domovino.

Po končani prireditvi so za obiskovalce kot tudi za vse ostale sodelujoče bili na voljo različni piškoti in pecivo. Ob hrani in pijači so si obiskovalci lahko ogledali nekaj predstavitev dejavnosti, ki potekajo na šoli, preko različnih izdelkov otrok kot tudi našega časopisa, seveda.

Tudi letos so se zbirali prostovoljni prispevki, ki so bili namenjeni dodatnim dejavnostim na šoli. Tisti, ki ste prireditev z bazarjem obiskali, jo boste zagotovo ohranili v lepem spominu, povabite pa tudi tiste, ki se je niso udeležili, da se bodo z nami družili naslednje leto. Lepo vabljeni!

Niko Čahuk Kodila, Petra Ouček

Vabimo vas, da z nami sooblikujete šolski časopis #PovejNaprej. Pošljite nam vaše slike, fotografije, rebuse ... na mail **povejnaprej@ospuconci.si** in z veseljem jih bomo objavili.

Več člankov o aktualnem dogajanju na naši šoli najdete na: **<http://povejnaprej.splet.arnes.si/>**

Časopis Osnovne šole Puconci #PovejNaprej ustvarjajo:

Glavna urednica decembrske številke: Lia Bauer; ostali člani uredništva: Lara Bernjak, Kaja Car, Megi Car, Lara Kapun, Niko Čahuk Kodila, Ema Gumilar, Lara Harkai, Petra Ouček, Rebeka Sukič, Nika Titan. Mentorja: Janja Adanič Vratarič, Gregor Nemeč.

Naklada: 100 izvodov.

Izdajatelj: Osnovna šola Puconci.